

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Izabela Jagmin

po rozpoznaniu w dniu 06 maja 2016 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **C..pl spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R.**

przeciwko **S. U.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego S. U. na rzecz powoda C..pl spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. kwotę 730 złotych (siedemset trzydzieści złotych) wraz z odsetkami

- umownymi w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 600 złotych za okres od dnia 14 października 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- umownymi w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, nie przekraczającymi dwukrotnej wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, liczonymi od kwoty 600 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia 06 maja 2016 roku;

II. należność zasądzoną w punkcie I rozkłada na 5 rat miesięcznych, w tym 4 raty po 146 złotych (sto czterdzieści sześć złotych) każda, piąta rata – w kwocie 146 złotych (sto czterdzieści sześć złotych) wraz odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 600 złotych za okres od dnia 14 października 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, nie przekraczającymi dwukrotnej wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, liczonymi od kwoty 600 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia 06 maja 2016 roku, wszystkie raty płatne do 15. dnia każdego miesiąca, poczynając od miesiąca następnego od tego, w którym wyrok stał się prawomocny, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od każdego uchybionego terminu płatności poszczególnych rat;

III. zasądza od pozwanego S. U. na rzecz powoda C..pl spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. kwotę 227 złotych (dwieście dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 01 grudnia 2015 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód C..pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego S. U. kwoty 730 złotych wraz odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 600 złotych za okres od dnia 14 października 2015 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż pozwany S. U. złożył za pośrednictwem formularza na stronie internetowej powoda wniosek o zawarcie umowy pożyczki krótkoterminowej, w związku z czym założył również konto użytkownika, zaakceptował regulamin udzielania pożyczek i dokonał na konto powoda zapłaty kwoty 0,01 złotych tytułem opłaty rejestracyjnej. W związku z powyższym powód przelał tytułem pożyczki na rachunek pozwanego kwotę 600 złotych, która to kwota nie została zwrócona wraz z kwotą 130 złotych należnych opłat w umówionym przez strony terminie, tj. do dnia 13 października 2015 roku.

Pismem procesowym z datą w nagłówku „dnia 22 lutego 2016 roku” (data prezentaty: 2015-03-07, k. 16 akt) powód C..pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. sprecyzował swoje żądanie w zakresie odsetek od należności głównej i wskazał, iż domaga się zasądzenia dalszych odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym liczonymi za okres od dnia 14 października 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz dalszych odsetek w wysokości aktualnie obowiązujących maksymalnych odsetek za opóźnienie liczonych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 03 grudnia 2015 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 2311777/15 referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwany S. U. zaskarżył to orzeczenie w całości i wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut braku udowodnienia, zgodnie z dyspozycją art. 6 k.c., podstawy istnienia i wysokości roszczenia dochodzonego pozwem, braku legitymacji czynnej powoda do występowania w niniejszej sprawie, braku wykazania w pozwie sposobu wyliczenia wysokości należności głównej, braku wskazania w pozwie i udowodnienia istnienia podstawy do wypowiedzenia umowy, braku wskazania w pozwie i udowodnienia istnienia podstawy wymagalności dochodzonego roszczenia, braku skutecznego doręczenia pozwanemu wezwania do zapłaty i oświadczenia o wypowiedzeniu umowy (a tym samym braku wymagalności roszczenia w całości) i braku dokonania pełnego rozliczenia zadłużenia wskazującego na kwotę dochodzonej należności. Pozwany podniósł także zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił, co następuje:

Za pośrednictwem formularza na stronie internetowej C..pl spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. S. U. złożył wniosek o zawarcie umowy pożyczki w kwocie 500 złotych, z terminem jej zwrotu w ciągu 30 dni.

Prowizja za udzielenie pożyczki wynosiła 100 złotych.

S. U. oświadczył, że zapoznał się z warunkami umowy i zaakceptował regulamin udzielania pożyczek.

Umowa została osobiście podpisana przez S. U..

W dniu 18 maja 2015 roku S. U. dokonał wpłaty kwoty 0,01 złotych na konto C..pl spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. tytułem potwierdzenia rejestracji, akceptacji regulaminu i zawarcia umowy „odnawialny limit pożyczki C..pl” o numerze (...).

W dniu 18 maja 2015 roku C..pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. przelała tytułem pożyczki na rachunek S. U. kwotę 500 złotych.

wniosek o pożyczkę – k. 19 akt, potwierdzenie przelewu – k. 19 akt, potwierdzenie przelewu – k. 19v akt, umowa numer (...) „odnawialny limit pożyczki C..pl” – k. 21, 25-26 akt, regulamin – k. 24 akt

W dniu 13 września 2015 roku C..pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R., na wniosek S. U., przelała tytułem uruchomienia odnawialnego limitu pożyczki, na jego rachunek, kwotę 1 000 złotych. S. U. zobowiązał się do zwrotu tytułem spłaty tej pożyczki kwoty 1 200 złotych do dnia 13 października 2015 roku.

potwierdzenie przelewu – k. 20 akt, umowa numer (...) „odnawialny limit pożyczki C..pl” – k. 22 akt, dyspozycja uruchomienia odnawialnego limitu pożyczki numer (...) – indywidualne warunki odnawialnego limitu pożyczki C..pl – k. 23 akt

Pismem z dnia 20 października 2015 roku C..pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. wezwała S. U. do zapłaty kwoty 1 231,94 złotych wynikającej z niespłaconej pożyczki z dnia 13 września 2015 roku.

Pismem z dnia 26 października 2015 roku C..pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. wezwała S. U. do zapłaty kwoty 1 283,61 złotych wynikającej z niespłaconej pożyczki z dnia 13 września 2015 roku.

Pismem z dnia 12 listopada 2015 roku C..pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. wezwała S. U. do zapłaty kwoty 1 338,06 złotych wynikającej z niespłaconej pożyczki z dnia 13 września 2015 roku.

przypomnienie o zapłacie – k. 27 akt, przypomnienie o zapłacie – k. 28 akt, wezwanie do zapłaty – k. 29 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny będący podstawą rozstrzygnięcia niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie całego zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, które zostały uznane przez Sąd za wiarygodne w całości, albowiem nie budziły one zastrzeżeń co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, a nadto żadna ze stron nie negowała ich mocy dowodowej. Dokonując ustaleń faktycznych Sąd wziął również pod uwagę twierdzenia pozwanego S. U., na podstawie których przede wszystkim ustalił jego sytuację życiową i materialną.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Z uwagi na fakt, iż spośród podniesionych przez pozwanego S. U. zarzutów, zarzut przedawnienia roszczenia był zarzutem najdalej idącym, prowadzącym – w razie jego uwzględnienia – do oddalenia powództwa w całości, Sąd rozważył go w pierwszej kolejności uznając jednakże, iż nie jest on zasadny.

Zgodnie z treścią art. 118 k.c. – jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Stosownie zaś do treści art. 120 k.c. bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne, przy czym jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

Wymagalność roszczenia utożsamiana jest więc z chwilą, z upływem której wierzyciel może domagać się od dłużnika spełnienia świadczenia. A zatem skoro w niniejszej sprawie pożyczka miała zostać zwrócona przez pozwanego do dnia 13 października 2015 roku, to trzyletni termin przedawnienia tego roszczenia (jako roszczenia związanego z działalnością gospodarczą powoda) upłynąłby dopiero z dniem 13 października 2018 roku. Mając zaś na uwadze fakt, iż pozew w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 01 grudnia 2015 roku, nastąpiło to jeszcze przed upływem terminu przedawnienia przedmiotowego roszczenia.

Z uwagi na treść oświadczenia złożonego na rozprawie w dniu 06 maja 2016 roku przez pozwanego S. U., w którym przyznał on fakt zawarcia umowy pożyczki, otrzymania pożyczki, jak i też fakt, iż nie dokonał jej zwrotu w umówionym

terminie, a także z uwagi na ostateczne niekwestionowanie roszczenia powoda co do wysokości, uznać należało stan faktyczny w niniejszej sprawie za niesporny, a podniesione przez pozwanego w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzuty nie były wobec tego oświadczenia przedmiotem dalszych rozważań Sądu.

Stosownie do treści art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego pożyczkę określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący pożyczkę zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Z istoty więc samej umowy pożyczki wynika obowiązek zwrotu pożyczki przez pożyczkobiorcę i w związku z niekwestionowaniem ostatecznie przez pozwanego tego faktu, jak i wysokości dochodzonego w sprawie roszczenia, Sąd uznał powództwo za zasadne w całości.

Wobec treści art. 481 k.c. stanowiącego, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi oraz treści art. 359 § 2¹ k.c. w zw. z art. 359 § 2² k.c., wskazać należy, iż również w zakresie żądanych odsetek pozew był uzasadniony. Sąd zasądził zatem od kwoty 600 złotych jako należności głównej odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym za okres od dnia 14 października 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym liczone od tej kwoty, nie przekraczające jednakże dwukrotnej wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia wyrokowania tj. dnia 06 maja 2016 roku, w związku ze zmianą treści art. z art. 359 § 2² k.c. w z. z 481 § 2¹ i § 2² k.c.

W niniejszym postępowaniu pozwany S. U. oświadczeniem złożonym na rozprawie w dniu 06 maja 2016 roku wniósł o rozłożenie dochodzonego od niego świadczenia na raty, wskazując, iż osiąga wprawdzie dochody miesięczne około 5 000 złotych, ale ma na utrzymaniu niepracującą żonę i dwoje dzieci, a nadto – spłaca kredyt hipoteczny na mieszkanie (rata około 1 500 złotych). Ponadto, pozwany wskazał, iż toczy się przeciwko niemu wiele postępowań sądowych, zaciągnął on bowiem około 50 pożyczek w różnych instytucjach i jakkolwiek nie uchyla się od ich zwrotu, nie jest w stanie tego dokonać jednorazowo.

Zgodnie z treścią art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Niniejszy przepis zezwala więc Sądowi na dokonanie modyfikacji sposobu spełnienia zasądanego świadczenia poprzez ustalenie rat spłaty, dając możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z regulacji prawa materialnego. Nie ulega wątpliwości, iż skorzystanie z tego uprawnienia możliwe jest tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach i Sąd powinien korzystać z tego uprawnienia wyjątkowo i ze szczególną ostrożnością. Za szczególnie uzasadnione uznać należy sytuacje, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny, czy zdrowotny spełnienie zasądanego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione; jednakże przy równoczesnym wzięciu pod uwagę sytuacji finansowej i interesów wierzyciela.

Z uwagi bowiem na fakt, że rozłożenie na raty zasądanego świadczenia wiąże się z określoną zmianą wysokości zobowiązania (zmniejsza je w zakresie odsetkowym), rozważając zastosowanie przepisu art. 320 k.p.c. nie można kierować się jedynie sytuacją materialną dłużnika, ale należy brać pod uwagę także interes wierzyciela, bowiem rozłożenie na raty należności powoduje, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od świadczeń ratalnych za okres pomiędzy wydaniem wyroku a datą płatności poszczególnych rat (tak Sąd Najwyższy w uchwale 7 Sędziów z dnia 22 września 1970 roku, sygn. akt III PZP 11/70, OSNCP 1971/4/61). Przy czym jednolicie przyjmuje się w orzecznictwie, że rozłożenie na raty może mieć miejsce tylko wtedy, gdy w sprawie zostanie wykazane, że pozwany będzie w stanie realizować spłatę w ratach, że będzie dysponować środkami dla wykonania tak zmodyfikowanego obowiązku.

W niniejszej sprawie pozwany S. U. wskazał, iż pracuje, zarabia około 5 000 złotych miesięcznie, ale ma na utrzymaniu niepracującą żonę i dwoje dzieci, a nadto – spłaca kredyt hipoteczny na mieszkanie (rata około 1 500 złotych). Ponadto,

pozwany oświadczył, iż toczy się przeciwko niemu wiele postępowań sądowych (niektóre już zakończone wyrokami), zaciągnął on bowiem około 50 pożyczek od różnych podmiotów gospodarczych wpadając w tzw. „spirale pożyczek”. Pomimo braku ustalenia pozostałych miesięcznych wydatków na żywność, odzież, czy środki czystości, stwierdzić można w oparciu o zasady doświadczenia życiowego, iż dochody te pozwalają pozwanemu na spłatę zasądzonej kwoty w ratach, przy równoczesnym regulowaniu przez niego bieżących opłat i pokrywaniu koniecznych potrzeb życiowych, przy czym Sąd również wziął pod uwagę postawę pozwanego deklarującego chęć wyjścia z sytuacji, w której się znalazł, co zdaniem Sądu umożliwi mu rozłożenie należnego powodowi świadczenia na raty. Jednocześnie w ocenie Sądu nieuwzględnienie wniosku pozwanego i konieczność jednorazowej spłaty zasądzonej kwoty wiązałoby się dla pozwanego z bardzo dużym obciążeniem finansowym i byłoby dotkliwie dla również i pozostałych członków jego rodziny, których pozwany jest jedynym żywicielem.

Stąd też mając na względzie powyższe rozważania, Sąd uznał, iż okoliczności niniejszej sprawy uzasadniają możliwość skorzystania przez Sąd z rozłożenia zasądnionego świadczenia na raty, wobec czego na podstawie art. 320 k.p.c. należność zasądnioną w punkcie I wyroku Sąd rozłożył na 5 rat miesięcznych, w tym 4 raty po 146 złotych każda, piąta zaś rata – w kwocie 146 złotych wraz odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 600 złotych za okres od dnia 14 października 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, nie przekraczającymi dwukrotnej wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, liczonymi od kwoty 600 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia 06 maja 2016 roku; wszystkie zaś raty płatne do 15. dnia każdego miesiąca, poczynając od miesiąca następnego od tego, w którym wyrok stał się prawomocny, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od każdego uchybionego terminu płatności poszczególnych rat.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108. k.p.c. w zw. z § 6 pkt 2 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 490) w punkcie III wyroku zasądził od pozwanego jako strony przegrywającej niniejsze postępowanie na rzecz powoda kwotę 227 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu (30 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej, 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 180 złotych tytułem wynagrodzenia pełnomocnika).